

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 13 april 1931 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om pension åt vice häradshövdingen J. M. Stuarts änka.

I en inom första kammaren under nr 44 väckt motion, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, hava herrar *von Geijer* och *Kvarnzelius* hemställt, »att riksdagen må besluta, att till framlidne vice häradshövdingen *John Magnus Stuarts änka Hanna Marianne*, född *Hjärpe*, må från och med den 1 juli 1931 från riksgäldskontoret, så länge hon lever ogift, under hennes återstående livstid utgå en årlig pension av tvåtusen kronor.»

Till stöd för yrkandet har i motionen anförts följande:

»År 1913 beviljade riksdagen efter motion av *Wachtmeister, Fredrik, m. fl.* åt vice häradshövdingen *John Magnus Stuart*, vilken under en lång följd av år varit anställd som tjänsteman i statsutskottet och statsrevisionen, en årlig pension av 4,000 kronor, att utgå från den 1 januari 1914 under hans återstående livstid.

I motionen lämnades angående *Stuarts* tjänsteförhållanden hos riksdagen följande uppgifter:

'*Stuarts* arbete i riksdagens tjänst saknar i avseende på den tidrymd, över vilken den sträcker sig, motsvarighet. År 1873 anställdes han som kanslist hos statsutskottet. I 16 år var han därefter notarie inom utskottet och de senaste 23 åren har han skött den ytterst maktpåliggande posten som utskottets sekreterare. Dessutom har han varit anställd hos riksdagens revisorer under en enastående lång tid. Under de 100 år, statsrevisionen ägt bestånd, har den varit samlad till 75 revisionsförrättningar. Därest *Stuart* även i år anställes som sekreterare vid den sjuttiosjätte revisionsförrättningen, så kommer han att hava tjänstgjort vid de senaste 38, eller jämnt halva antalet.

Om beskaffenheten av det arbete *Stuart* utfört i statsutskottets och statsrevisionens tjänst kunna alla de generationer av riksdagsmän vittna, som under de senaste 40 åren varit ledamöter av statsutskott och statsrevision. Alla skola häröver icke avgiva mera än ett omdöme, att *Stuart* med synnerlig omsorg och skicklighet, med rutin och framför allt med en ingående känedom om konstitutionell praxis i statsregleringsfrågor, som särskilt för statsutskottet varit ovärderlig, utfört sitt arbete som den ledande och sammanhållande kraften inom statsutskottets och statsrevisionens kansli.

Med hänsyn till *Stuarts* enastående långa verksamhet i riksdagens tjänst och än mer som en erkänsla för hans gedigna arbete inom två av riksdagens mest arbetstyngda delegationer synes oss, att riksdagen bör — ehuru formell pensionsrätt icke föreligger — bevilja *Stuart* en årlig pension. Beloppet

synes böra sättas till $\frac{2}{3}$ av de inkomster, som han uppburit för sina båda tjänster som sekreterare hos statsutskottet och statsrevisionen.

Stuart avled år 1920, efterlämnande sin hustru Hanna Marianne Hjärpe, född den 24 august 1865, och en makarnas dotter, född år 1889.

Fru Stuart åtnjuter från riddarhuset, i vars direktion John Stuart varit anställd som sekreterare, en årlig änkepension av 1,750 kronor, som med inberäknat dyrtidstillägg för närvarande utgår med 2,271 kronor. Utöver detta belopp kan fru Stuart icke påräkna någon inkomst; på grund av äktenskapsförord ägde fru Stuart icke rätt till del i boet efter mannen.»

Enligt motionen närslutet läkarintyg är fru Stuart på grund av ledgångsreumatism oförmögen till allt arbete.

Utskottet.

Av motionen framgår, att vice häradshövdingen Stuarts änka på grund av mannens anställning hos riddarhusdirektionen är i åtnjutande av pension, vilken jämte dyrtidstillägg för närvarande utgår med 2,271 kronor. Härjämte torde hon kunna påräkna ekonomiskt stöd av sin dotter, vilken enligt vad utskottet inhämtat innehar befattning i statens tjänst. Vid dessa förhållanden och under erinran, att mer än tio år redan förflutit efter Stuarts frånfälle, har utskottet, i överensstämmelse med hittills tillämpade principer beträffande pensionering av efterlevande till befattningshavare i statens tjänst, funnit sig icke kunna tillstyrka, att pension av statsmedel i detta fall beredes.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion I: 44 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 april 1931.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 29.